

Folketingets Socialudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2024 - 7955

Doknr.
933817

Dato
22-11-2024

Folketingets Socialudvalg har d. 29. oktober 2024 stillet følgende spørgsmål nr. 86 (alm. del) til social- og boligministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Charlotte Broman Mølbæk (SF).

Spørgsmål nr. 86:

"Vil ministeren oplyse, hvor mange tilbud, der findes i landet, som ikke er godkendt af Socialtilsynet, men hvor kommunerne kan akutanbringe børn og unge, jævnfør barnets lov § 12, stk. 3?"

Svar:

Det er desværre ikke muligt at svare på, hvor mange ikke-godkendte tilbud der findes. Dette skyldes, at det først er, når et tilbud er godkendt af socialtilsynet, at oplysninger om tilbuddet fremgår af Tilbudsportalen, som er en offentligt tilgængelig oversigt over bl.a. anbringelsessteder godkendt af socialtilsynet. Der findes således ikke et tilsvarende register med oplysninger om tilbud, der ikke er godkendt af socialtilsynet. Social- og Boligministeriet har dermed ikke dækkende viden om udbredelsen samt kommunernes anvendelse af sådanne tilbud.

Jeg vil i forlængelse heraf gøre det klart, at begrebet "akutanbringelse" ikke anvendes i barnets lov og heller ikke er en særskilt kategori af anbringelser, ligesom det ikke er en funktion, som et tilbud kan blive særligt godkendt til af socialtilsynet.

Jeg kan desuden oplyse, at i akutte situationer kan kommunerne efter barnets lov § 12, stk. 3, og servicelovens § 4, stk. 4, anvende et ikke-godkendt tilbud i op til tre uger, hvis der ikke findes et egnet godkendt tilbud til borgeren. Kommunen skal i disse situationer orientere socialtilsynet. Socialtilsynet kan hvis der er særlige grunde herfor træffe afgørelse om, at det ikke-godkendte tilbud kan anvendes i yderligere tre uger. Hvis socialtilsynet bliver bekendt med, at en kommune ikke overholder reglerne i servicelovens § 4, stk. 4, eller § 12, stk. 3, i barnets lov, kan socialtilsynet orientere det kommunale tilsyn i Ankestyrelsen herom. Socialtilsynet har imidlertid ingen selvstændig kompetence over for kommunerne i forhold til dette.

Det er vigtigt for mig at understrege, at det selvfølgelig er helt afgørende, at kommunen, når den anbringer et barn – ikke mindst akut på et ikke-godkendt tilbud - gør sig dette store ansvar bevidst. Det er kommunerne, der træffer afgørelse om valg af det konkrete anbringelsessted, og det er dermed handlekommunen, der har ansvaret for at sikre, at det valgte tilbud – også i akutte situationer – er egnet til barnet eller den unge, samt at der føres tilsyn

hermed. Barnet eller den unges handlekommune har pligt til at føre personrettet tilsyn og følge op på de anbringelser, der igangsættes lige såvel som de har med ikke-akutte anbringelser. Efter §§ 95, 96 og 156 i barnets lov skal kommunen i den løbende opfølgning og det personrettede tilsyn med barnet eller den unge ligeledes være opmærksom på behovet for eventuelt at træffe afgørelse om ændring af anbringelsessted i det omfang, det må anses nødvendigt af hensyn til formålet med anbringelsen.

Jeg kan supplerende oplyse, at Social- og Boligministeriet den 18. november har sendt et brev til alle landets kommuner og de fem socialtilsyn, hvori der gøres opmærksom på kommunernes forpligtelse til at overholde reglerne for brug af ikke-godkendte tilbud efter barnets lov og serviceloven. Baggrunden for dette er, at ministeriet er blevet opmærksom på, at akut anbringelse af børn eller unge eller akut optagelse af voksne i sociale tilbud, der ikke er godkendt af socialtilsynet, i nogle situationer sker uden orientering af socialtilsynet eller i længere tid, end reglerne giver mulighed for, samt at der tilsyneladende er tale om en generel problemstilling. I brevet gøres der endvidere opmærksom på, at de fem socialtilsyn har mulighed for at orientere det kommunale tilsyn i Ankestyrelsen, hvis socialtilsynet bliver bekendt med kommuner, der ikke overholder lovgivningen på dette område.

Med venlig hilsen
Sophie Hæstorp Andersen
Social- og boligminister

Bilag:
Bilag 1: Orienteringsbrev til kommuner og socialtilsyn.